

Ben Sen O

– mihrimah · 23 Mayıs 2017

BEN, SEN, O

Duvarlar arasında kalmış
Hayatları mutsuzluğa adanmış
Bunalmış, çaresiz insanlar
Ben, sen, o
Ve şeytanlara tabi aşılamaz egolar
Arada kalmış yalnızlığa mahkûm rahatsız vicdanlar
Görmeyi bilmezler güzellikleri
Hayatlarını alt üst eder hicranlar

Evler eskiden ağaç karkaslı, kerpiç dolgu duvarlıydı
Döşemeleri ısıyı tutmayan aralıklı tahtadan
Merdivenleri gelenin kimliğini ele veren bozuk akortlu
İçinde üşüyen hayatlar barındıran ahşap yuvalardı
Ama sinelerde hayatları ısıtan sevgi dolu
Cüzdanları boş ama vicdan sahibi
Mangal yürekli insanlardı

Bedenleri benek, benek olmuş
Tahtakurularından insanların
Sayısız yavşaklar saklanmış tahtaların
Kurtların kemirdiği izbe deliklerine
Sevginin terk ettiği yürekleri
Boş yataklar gibi kirli ve soğuk

Ben, sen, o
Yağmurlara, karlara, rüzgârlara
Hayatın acımasızlığına dayanmaya çalışan
Dışa bakan yüzümüz yama üstüne yama
Yüzümüzü eskiten zamana karşı
Kazanamadığımız acımasız bir savaş

Nisan üstümüze yağan ay
Güneş tam ısıtmıyor, mehtapta bir dolunay

Omuzlarda delikanlı yüreklerin gölgesi
Bizler zamana direnen yorgun savaşçılarız
Toprak duvarlar arasında ağlamayı bilmez gözlerimiz
Nisan yağar üstümüze erir bedenlerimiz
Dökülen parçalarımızla eksiliriz

Bizler ölüm mahkûmu duvarlarız
Hayat darağacı bedenlerimize
Toprakta inşa edilen, toprakla hayat bulup beslenen
Her yeni güne doğan güneşle yaşama heveslenen
Ölümlere şahit oluruz her gün
Acı dolu yüzleri seyrederek sessizce
Acımasızca dokunur toprağımıza
Sesimiz çıkmaz öylece dururuz
Elimizden bir şey gelmez savaşmaya
Yaşlarını silemem nisanın gözlerinden
Gözler ağlar, biz erir kahroluruz

Mevsimin en hareketli zamanı idrakedir
Zincirleri kırılmış tabiatın
Toprak doludizgin faaliyette
Demir yumruklar kocaman sıkılmış
Küçük bedenleri yaralı masum yürekler
Hayatın acımasızlığına karşı savunmada
Ufuk sancıdan iki büklüm olmuş
Güneşi doğururken şafak
Yıldızlar düşüyorlar ışığın uçurumlarına
Bulutlar siliyorlar acıdan terleyen alnını ufkun
Ölerek toprağa düşüyor parça parça duvarlar gözyaşlarıyla

Ben, sen, o,
Hayata direnirken zamana yeniliriz
Hayatla savaşmaktan yorgunuz
Dünyaya gülmeyi beceremez yüzümüz
Ağlamayı bilmez gözlerimiz
Çaresiz seyreder, kahroluruz!

07-03-2012

Şair, Burhan AKSU